



Иван Вазов

Светете, тихи небеса...

Светете, тихи небеса,  
гори ти, утринно светило –  
във всяка капчица роса  
да блесне вашто лице мило!  
И ти, светилник на светото,  
на разума, и ти гори  
и всяка съвест озари,  
открий и пътя към доброто!

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,  
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5144>]